

ALBUM

LỤC BÁT TRUYỀN NHÂN

Donate

TỰA

Tiếng thơ “Lục Bát Truyền Nhân”, tác giả Nguyễn Phước Lộc.

Thân ái kính chào quý thính giả cùng các bạn yêu thơ khắp bốn phương.

Yêu thơ từ bé, đến nay mười bốn năm mới có được tiếng thơ này, xem như là người yêu đầu tiên để thương để nhớ, Phước Lộc cũng không hi vọng có được người yêu kế, một lần kỷ niệm – giữ mãi mối tình – không mong cải giá. Không phải là nhà thơ hay nghệ sĩ, tác giả như một người đang đi chợt trông thấy vườn hoa bên đường, dừng chân đứng ngắm rồi đắm say hương sắc, mê trong chốc lát, tất nhiên rồi phải tỉnh để đi tiếp trọn con đường của mình.

Tiếng thơ này chỉ là những kỷ niệm, kỷ niệm một lần yêu thơ, một lần yêu người, một lần vắn vơ, một lần tâm sự, một lần rung động, một lần cả nghĩ, một lần trăn trở hay một lần... Thơ tồn tại trong lòng người đầu bằng ngôn từ, tình ở ngoài lời – lời chưa tận ý, ngôn từ chỉ là giả tượng. Tác giả Phước Lộc xin chân thành dành tặng cho cuộc đời đã mang lại thơ, rong chơi đi vào cõi nhớ mai sau.

Nguyễn Phước Lộc - Ngô Đình Long.

2015

[MP3 Player](#) - Neolao Production

Quý thính giả và các bạn vừa lắng nghe tiếng thơ “Lục Bát Truyền Nhân” của tác giả Nguyễn Phước Lộc qua các giọng ngâm quen thuộc tên tuổi trên thi đàn thành phố: *NSUT Hồng Vân, Lệ Thu, Bích Ngọc, Thu Thủy, Đài Trang, Mộng Thu và Ngô Đình Long*. Âm thanh: *nhạc sĩ Vũ Đình Ân*. Biên tập: *Ngô Đình Long*.

Tác giả Phước Lộc cùng các nghệ sĩ chân thành cảm tạ với lời chúc sức khỏe, hạnh phúc, an lành và rất mong ngày gặp lại những tiếng thơ nối tiếp. Xin thân ái kính chào tạm biệt.

MỤC LỤC

1. [LỤC BÁT TRUYỀN NHÂN](#)
2. [KHÚC HÁT CHIỀU HỒM](#)
3. [CHỢ TẾT MUA CHÂU](#)
4. [TƯỜNG LỎ](#)

5. [ĐẠO BLOG](#)
6. [ĐẦU LẦU](#)
7. [ĐI LỄ PHẬT](#)
8. [Ừ THÔI EM ĐÃ LẤY CHỒNG](#)
9. [UÂN](#)
10. [BÙI GIÁNG SƯ HUYNH](#)
11. [GA ĐẦU ĐƯỜNG, GA CUỐI ĐƯỜNG](#)

◊◊◊◊

LỤC BÁT TRUYỀN NHÂN

(Thể hiện: NSUT Hồng Vân và Ngô Đình Long)

Giọng cười ngọt lịm Huyền Trân
Thổi vào lục bát truyền nhân vạn đời
Nào chàng thi sĩ thành thơ
Nào người khắc khoải đứng ngồi không yên ⁽¹⁾
Nguyễn Du gánh hết tru phiên
Góc trời đứng khóc mà nhìn Kiều đi
Mười lăm năm – cánh thiên di
Màn nhung khép lại, đời thì vô tay
Chòng chành nắng gió ngắt ngầy
Cỏ may ⁽²⁾ Nguyễn Bính rơi đầy đường quê
Đức Bốn ⁽³⁾ chẳng chịu quay về
Chăn trâu đốt lửa ⁽⁴⁾ mẩn mê cả chiều.

Sân chùa sư nữ buồn hiu
Vì hoa tự tử cánh thiêu úa tàn
Lục bát chẳng chịu sang ngang
Để chùa sẽ rụng thêm tàn một bông.

Bên lề kinh kệ áo hồng
Gói thành một gói thả bóng trôi sông
Chuông dài vắng vắng thỉnh không
Xéo ngang gác nhỏ động lòng nhện giăng
Buồn thương mắc với vui mừng
Cúi xin lục bát em đừng quên anh.

Hai câu sáu tám quấn quanh
Đi hoài đi mãi đời thành dấu xe
Bốn ngàn năm – rót bên hè
Không chính thống – vẫn sắt se tình người
Khi kiều my, khi lả loi
Ca dao chuyên chở lứa đôi thề nguyện

Anh hùng sánh với thuyền quyên

Chí Phèo - Thị Nở trắng nguyên như nhau
Ca dao chỉ móm khơi mào
Những mong sáu tám bạc đầu bên nhau
Nhưng mà nào dễ thế đâu
Buổi vườn quay quắt trong màu tầm xuân.

Không thân cứ gọi là thân
Em xa như thể em gần bên tay
Một câu sáu – hết một ngày
Còn câu tám – mãi lưu đầy tháng năm
Chiều chẵn xếp lại chẳng nằm
Ngày xưa còn sót góc thềm chéo khăn

Ngày nay lục bát truyền nhân
Có người nhạt nhòa xa gần cỏ thơ.

-

- (1) “Là cha ông đó bằng xương máu. Đã khổ, không yên cả đứng ngồi” - Các Vị La Hán Chùa Tây Phương - Huy Cận.
(2) Bài thơ “Hoa cỏ may” – Nguyễn Bính.
(3) Nhà thơ Đồng Đức Bốn.
(4) Bài thơ “Chăn trâu đốt lửa” – Đồng Đức Bốn.

◊◊◊◊

KHÚC HÁT CHIỀU HÔM

(Thể hiện: Nghệ sĩ Đài Trang)

Em ngồi bên chiếc dương cầm
Chiều hôm khúc hát âm thầm lời len
Len vào ngóc cửa cài then
Thành tia sáng nhỏ rơi đèn trong anh
Bước đàn dừng vội dừng nhanh
Lỡ làng nốt – sẽ không thành bài ca
Nhưng mà đừng có nhả nha
Chậm thôi một nhịp – nặng tà tịch liêu
Nếu thương chẳng nói chi nhiều
Mượn lời cung bậc bắn xiêu tên tình.

Chiều hôm đến tận bình minh
Đời anh dài lắng bằng hình vóc em.

◊◊◊◊

CHỢ TẾT MUA CHÂU

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long và Đài Trang)

Đường gần rồi lại đường xa

Vòng vèo mê mãi mẹ và anh, em
Bụi đường cho mắt kèm nhèm
Cho anh chạy vội đuổi tìm bóng nhau.

Chợ chiều mua những hạt châu
Vàng son lộng lẫy trong màu tết ta
Dừng xe một góc hào hoa
Dịu dàng bước xuống nườm ra nượp vào
Tiền ư! Minh sẽ tính sau
Châu em vờ hết gom vào lòng anh
Cái này nhỏ quá không anh?
Còn nè bình rượu treo cạnh đầy đưa
Đồng tiền vàng chóc em mua
Lộc thiêng sẽ nhúng vào chùa phật hương.

Người mua kẻ bán nhún nhường
Để mà giữ lại tình thường cho nhau
Em nghiêng mái tóc che đầu
Anh nghe nhồn nhột bỏ cào đầu đầu
Bàn tay thoăn thoắt lần mau
Chùm châu em gỡ mỗi nhàu trong anh
Môi hồng răng khểnh mắt xanh
Em ngồi nép xuống cong cánh giọt sương

Khẽ khàng chạm lấy tay thương
Anh nghe trắng muốt cả phường vàng son
Đồng người xe cộ lon ton
Vàng châu biến mất, em còn bên anh

Những điều bóng lộn mong manh
Như châu đỏ thắm trên cành trên tay
Lắc ngang nhẹ hẫng gió bay
Đem treo góc phố phô bày người xem
Những điều khuất nấp trong tim
Như kim đáy bể khó tìm lắm em
Lại đây anh chỉ mà xem
Ngực anh châu nhảy thồm thồm vì em
Ừ mà khó nói em tin
Chỉ còn tiếng đập thình thình vắng ra.

Ừ thôi mẹ bước lần ra
Mình mua cho chóng kéo mà chợ tan
Xong về hai đứa tình tang
Châu kia là giả, châu nàng thật đây!

◊◊◊◊

TƯỜNG LỖ

(Thể hiện: NSUT Hồng Vân)

Lỗ loang một góc mảng tường
Bụi rơi rơi tả mà thương đất bùn
Nắng là thiếu nữ mắt nhung
Liếc vào đau xói thêm vùng tả tôi

Cầu thang gác nhẹ thành thơ
Đề cho tường khóc ướt lời rêu xanh
Thần lẩn bò quanh bò quanh
Đề đêm tặc lưỡi tiếc thành quách xưa

Biết sao nói hết cho vừa
Một thời cứng cáp như vừa hôm qua
Sông xa luyến ái con phà
Áo cùn góc phố mơ hoa bốn mùa

Bàn tay lia lịa mà xua
Làm sao xua hết gió lửa trống tuênh ⁽¹⁾
Độ lẩn tường rã long đình
Thời gian lột hết bóng hình thân yêu

Này em gọi nhẹ đèn khêu
Tường tro cả gạch lều khêu xấu xương
Vừa với kỷ niệm còn vương
Đã thành cát bụi chân tường hôm qua.

-

(1) “Bây giờ còn trắng hai tay. Xua đi xua hết tháng ngày mộng mơ” - Lục Bát Rời - Từ Nguyên Thạch.

◊◊◊◊

DẠO BLOG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc và Ngô Đình Long)

Từ trong ảo ảnh loăng quăng
Nghìn năm thoáng chốc không bằng một giây
“Lốc” ⁽¹⁾ trời vùn xoáy mù quay
Chụp lung tung thứ, toầy hoầy cái tay
Đếm rằng một với ba hai
Dạo bờ tư tưởng lâu đài cát xây.

Một chiều nhuộm đỏ vàng phai
Cái gì cũng đẹp một bày thiên nga.

Nắng vui che khuất trăng ngà ⁽²⁾
Vành nghiêng nón cối la đà cả bông.

Tuyết bay ứa ngập căn phòng ⁽³⁾
Bông hồng ngào cổ phấp phồng hương yêu ⁽⁴⁾.

Một nàng tiểu muội vừa yêu
Bội tình gương gạo một chiều cả quên.

Đồ Long đao chém tên hên ⁽⁵⁾
Mắt đà chúi nhủi chênh vênh kiếp người.

Chữ tâm đỏ loét rạn ngời
Tắm lòng giữa cõi đất trời bao dung.

Nhím xù gai nhọn xếp chùng ⁽⁶⁾
Toe toe cái miệng hả lòng trống không.

U tình Ca-lét chưa xong ⁽⁷⁾
Dài dằng thế kỷ hỏi còn biết yêu?

Binh đao nguyên khí lều bều ⁽⁸⁾
Một đời lặn đạn lều bều giang hồ.

Bao năm tình đẹp như mơ
Cơ hàn mấy buổi mà giờ thành không.

Tuệ lòng ngăn lại không xong ⁽⁹⁾
Dòng hoan lạc chảy ngoảnh trông đứ đừ
Chống cằm mấy bận ưu tư
Nỗi đời ngổnghềnh tù mù tình yêu
Hỏi rằng: “Gió có nói điều?”
Một làn mát rượi hút chiều không hay.

Nụ cười toét cả môi mảy
Quay đầu thấy bóng ngoảnh dài lê thê.

Bấp ngô chẳng phải ngô nghê ⁽¹⁰⁾
Mà xanh chồi biếc ngày về gió đông.

Chén trà khuấy động long cong
Chanh chua với đắng để lòng tím tê ⁽¹¹⁾.

Nỗi lòng tất cả tung hê
Buồn vui tiếc “lốc” xong về ngổn ngang...

-
- (1) Blog (tiếng Anh): nhật ký trên mạng máy tính toàn cầu (internet).
 - (2) “Năng” là biệt danh một người bạn gái.
 - (3) “Tuyết” là biệt danh một người bạn gái.
 - (4) “Bông Hồng Nhỏ” là biệt danh một người bạn gái.
 - (5) Câu thơ còn có phiên bản khác là “Lời thơ vung vẩy tên hên”. “Cô Gái Đồ Long” là biệt danh một người bạn gái.
 - (6) “Xù” là biệt danh một người bạn gái.
 - (7) Scarlett O’ Hara – nữ nhân vật chính trong bộ tiểu thuyết “Cuốn theo chiều gió” (Gone with the wind) của nhà văn Margaret Mitchell. Đây cũng là biệt danh một người bạn gái.
 - (8) Ghép thành tên nhà báo Bình Nguyên.
 - (9) “Tuệ Hoan” là biệt danh một người bạn trai.
 - (10) “Bập ngô” là biệt danh một người bạn gái.
 - (11) “Trà Chanh” là biệt danh một người bạn gái.

◊◊◊

ĐÀU LÂU

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

Ừ ừ hơi lạnh xoay phong nguyệt
 Rướn mảnh hồn đau bụi tro tan ⁽¹⁾
 Khô trắng nhồn cặn nguồn tình huyết
 Ba lỗ sâu hòm côi u minh
 Mà nghe trăng vỡ răng côm cộp ⁽²⁾
 Gõ nhịp hoan tình thuở bình sinh.

Sương lạnh vùi sâu ba thước đất
 Trời lên mà đội lớp thời gian
 Nhân sinh thêm khát rung rung lệ
 Côn trùng hổ mắt bọ tràn lan.

Mấy đường nứt vỡ đau đơn đơn
 Rạn vết suy tư của kiếp người
 Lăn long lóc hú tìm tủy não
 Đường gân trong lối tuổi xa xưa.

-

(1) Có bài thơ “Chợ Chiều” của nhà thơ Kim Cương Nguyễn Thành Tâm:
 “Chợ chiều sót lại bốn năm trăng
 Ghi mặt phong trần mấy nếp nhăn
 Tỉnh giấc sông hồ gân cốt mỏi
 Say đời thơ mộng tóc râu cần
 Hơi tàn chìm đắm trong vò rượu
 Tình chết chôn vùi dưới vụn vụn
 Còn mảnh hồn đau năm tháng cũ
 Đem chồng sách nát tếp lên trăng”.

(2) Có bài hát “Hàn Mặc Tử” của nhạc sĩ Trần Thiện Thanh: “Chốn hoang liêu tiêu sơ Hàn âm thâm nghe trăng vỡ”.

◊◊◊◊

DI LỄ PHẬT

(*Thương tặng Các Dung. Thể hiện: Nghệ sĩ Lê Thu và Ngô Đình Long*)

Trước bàn thờ lạy Phật
Em quỳ cạnh bên tôi
Khởi nhang không át nổi
Mùi thơm của phần son

Thịt da màu quyến rũ
Hung loáng cái chuông vàng
Tóc mây vừa chạm đất
Cúi xuống vạn lần thương

Bồ đoàn nệm êm ấm
Như một giấc mơ khuya
Gối chạm bờ bên mộng
Nệm đắp cơn gió lửa

Phật cười tét cái miệng ⁽¹⁾
Vui chi mà lắm thế
Chuyện tình của chúng con
Đừng bốn cột Phật ơi

Dắt tay vào chùa trong
Phật hiện khắp muôn nơi
Mắt xoe tròn anh kiếm
Phật là em, em ơi
Ta ôm phật vào lòng
Ngát mùi thơm của hoa
Không cần quỳ lạy nữa
Em hiện giữa ta bà

Đáy thắt eo con ong
Phật cũng biết “địu đàn” ⁽²⁾
Bàn tay suôn nhỏ nhắn
Mềm mại nét từ bi
Mắt sắc nhìn sáu cõi
Ánh tình ẩn đôi mi
Giọng cười ôi duyên dáng
Xuyên qua muôn trùng kiếp
Đến hôm nay hội ngộ
Tén tên phật yêu ta
Ta cảm ơn phật nhé
Về nhà khỏi thấp hương

Chỉ đốt mãi đuốc tình
Dưới ánh lửa lòng lộng
Phật cùng ta lung linh
Há hà ta cười rộ
Dòng sông nắng ba sinh
Ngàn kiếp thành téo tẹo
Nhỏ hơn cái nông nòn

Không cần chuyển đồ ngang
Xuôi theo dòng thi tứ
Đến một cõi hoang đàng
Phật cùng ta cười cợt
Nhìn nhau cũng đủ vui

Rong ruổi đi cầu Phật
Không ngờ Phật theo anh
Yên xe nghe nặng nặng
Phật chạm âm lưng mình.

-

- (1) Nghệ sĩ Lê Thu sửa câu thơ lại thành “Phật nhớn cười cái miệng”, ý vị rất hay.
(2) Dịu dàng và điệu đàng.

◦◦◇◦◦

Ủ THÔI EM ĐÃ LẤY CHỒNG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Thu Thủy và Ngô Đình Long)

Ủ thôi nàng đã đi rồi
Trên đường gió thổi một hơi thở buồn
Ủ thôi nắng chả còn tuôn
Cây quên hót lẻo bên trưông nhớ đèo.

Ủ thôi mưa vẫn hút heo
Cái tình năm cũ bèo nhèo “da hươu” ⁽¹⁾
Bật tay búng lấy đồng xu
Ngả nghiêng thế sự trắng chu mỏ nhìn.

Ủ thôi phố chợ lặng thinh
Một người trong suốt vô hình mà đi
Bờ vai chạm – chẳng có gì
Tình người hờ hững biết chi mà lần.

Ủ thôi sửa túi nâng khăn
Đời người chỉ có một lần đó thôi
Xuân Hương lắm những ngậm ngùi
Cả đời mong chỉ đó thôi một lần
Tài hoa mắc nợ gió trắng

Cho nên áo mặc mấy lần cởi ra.

Người gần mà lại mù xa
Mong em nhớ mãi tình là không tên ⁽²⁾
Thành an ⁽³⁾ mưa rã buồn tênh
Mười thương ⁽⁴⁾ trên bước gập ghềnh tình ca.

Chích chèo sáo sậu ba hoa
Hót chi cho lăm trời già có vui
Êm êm một củ sắn lùi
Mong em nệm ấm cuộc vui chẳng tàn. ⁽⁵⁾

-

(1) Trang web Yahoo! “<http://www.yahoo.com>”. Tôi đã nghe một người khác nói đến từ “da hươu”.

(2), (3), (4) Mười bài hát “Không Tên” của nhạc sỹ Vũ Thành An.

(5) Nguyên tác bài thơ còn hai câu cuối “Trăm năm chúc tụng quàng quàng. Một giờ hạnh ngộ xương tàn cũng cam”.

◊◊◊

UÂN

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

Đau lòng dứt áo ra đi
Sau lưng nước mắt biết khi nào về
Nuốt vào mấy độ sơn khô
Vỡ làm trể nít ngô nghê quên buồn
Thế là một thuở tình thương
Trái tim mọc ở bên đường thơm hương
Tạ đôi hai tiếng quê hương
Đập tan xương ngực ngọt thương gập người.

Thôi rồi một thuở mệnh mông
Người ta ném cái tình chung cho trời
Giống là một tiếng hắt hơi
Đừng mang giấu lẫn tiếng cười cho nhau.

-

(1) Nghệ sĩ Ngô Đình Long đã chữa câu thơ lại thành “Đập tan xương ngực mà thương xót lòng” sẽ đúng vận và nhẹ nhàng hơn.

◊◊◊

BÙI GIẢNG SƯ HUYNH

(Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc)

Thuở huynh xuống trần, đệ chưa chuyển thế
Rong chơi chập chờn trang trắng lau bay
Huynh tóc rối kết vàng thuyền cỏ

Đưa bao nhiêu người đẹp cập bến... xa huynh

Huynh về trời, đệ vẫn còn nghiên cứu
Cởi truồng con gái thấy chẳng đẹp gì hơn
Phải chăng nàng ấy, yếm đào đang mặc
Xanh đỏ tím vàng che đậy mới khát khao.

Huynh ơi! Kiếm pháp vô chiêu là gì cơ chứ
Không có gì mới bao chụp cái tình chung
Tâm hư vô ấy chính là biên cả
Nội khí trong người tản mát ở cuồn ca

Huynh phóng lãng, có phải là chiêm nghiệm
Hình hài này bản sạch áo khoác vai
Áo của huynh, đệ nhìn buồn cười thật
Hoa liễu vì trùng lỏm ngổm thật là vui
Huynh cười ra đệ thật là sững sốt
Mập sữa trắng tròn đũa bé đứng cầm cu.

◦◦◇◦◦

GA ĐẦU ĐƯỜNG, GA CUỐI ĐƯỜNG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

“Nếu phải vì nhau đi tàu chợ
Ga cuối đường, em ứ đợi anh đâu” ⁽¹⁾
Chuyện tình duyên sao em không nán đợi?
Ga đầu đường chẳng có bóng anh đâu!

Anh đã lỡ con tàu lẫn chuyên chuyên
Ga đầu đường tàu hụ khói cay bay
Đen một góc cây trời khô ám bụi
Ga cuối đường hẹp té bước chân ai.

Chuyện đời người đầu cuối cũng chung quy
Xoay một vòng giáp mối khóc oe oe
Nếu nắng vẫn còn hong mái tóc
Giai nhân chết rồi, đẹp vẫn lên ngôi.

Anh lấy tay vạch hai đường cong thẳng
Cong cuộc tình và thẳng cái ly hôn
Bàn tay vỗ, sấm rền vang trước mặt
Sợi tóc rung trong đôi điện người dung.

-

(1) Hai câu thơ của một người bạn gái có biệt danh là “Nắng”.